



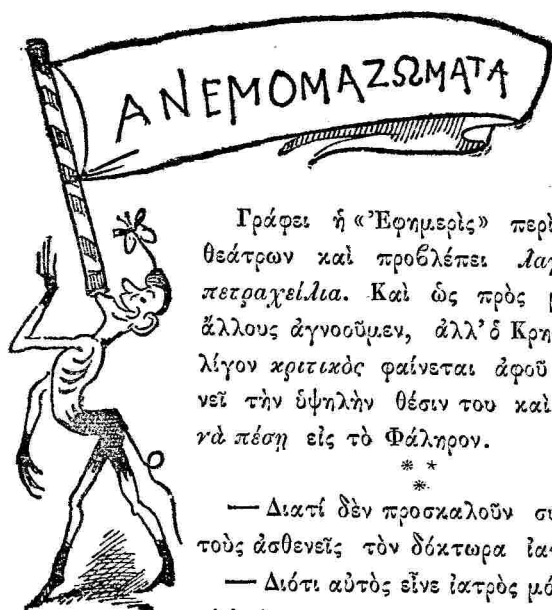
ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ  
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 12

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 23 Μαρτίου 1875.



Γράφει ἡ «Ἐφημερίς» περὶ θερινῶν θεάτρων καὶ προβλέπει λαγὸς μὲ πετραχειλία. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τοὺς ἄλλους ἀγνοοῦμεν, ἀλλ' ὁ Κρητικὸς δολίγον κριτικὸς φαίνεται ἀφοῦ λησμονεῖ τὴν ὑψηλὴν θέσιν του καὶ ἔρχεται νὰ πέσῃ εἰς τὸ Φάληρον.

— Διατί δὲν προσκαλοῦν συχνὰ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τὸν δόκτωρα ἱατρὸν Α.  
— Διότι αὐτὸς εἶνε ἱατρὸς μόνον διὰ τὰ μάτια.

Ὁ Κος Κ... μετὰ τοῦ Κου Σ... συνωμίλου περὶ πατρίδος ἐξερχόμενοι τῆς Βουλῆς μετὰ τὴν συναυλίαν τῆς 19 Μαρτίου. Ὁ Κος Κ... διεκέρυττεν ὅτι εἶνε ὑπὲρ τοῦ Νόμου. Παρατυχὸν ὄργανόν τι τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἠρώτησεν. Ποῖος μιλεῖ ἐδῶ περὶ νόμου; Ἐγὼ, Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ Κος Κ....

— Πάρτε τον μέσα, εἶνε ἐναντίος τῶν καθεστώτων.

Τινὲς ἐδῶ τρεφόμενοι μὲ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος ζῶσιν ἐν Σμύρῃ. Θέλετε νὰ τοὺς ἰδῆτε; Πηγαίνετε ἐκάστην Δευτέραν εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον, κα. θὰ

τοὺς ἰδῆτε ἀγωνιῶντας νὰ ἀναμένουν τὰ γράμματα τῆς Σμύρνης. Καὶ δεικνύουσι μὲν οὔτοι ἐπιστολάς ἐκ Σμύρνης, ἀλλὰ κατὰ περίεργον σύμπτωσιν πᾶσαι αὐταὶ προέρχονται ἐκ τοῦ ἀσχήμου φύλλου τοῦ ποτὲ θιάσου μας. Ἄρά γε δὲν γράφουσι καὶ αἱ γυναῖκες; Πιστεύομεν ναί, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ γαλλικὴ λέξις discrétion ἐπολιτογραφήθη τέλος πάντων εἰς τὰ ἔθῃ μας.

\*\*\*

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τὰ πράγματα ἐκεῖ κάτω (τὰ τοῦ Θεάτρου ἔννοοῦμεν) δὲν βαίνουσιν ἐπὶ ῥόδῳ. Παραπονοῦνται αἱ κυρίαὶ τοῦ θιάσου καὶ ἐνθυμοῦνται τὰς Ἀθήνας, τὰ διάστημα ἐκεῖνα μπουκέτα καμελιῶν, τοὺς στίχους τοὺς ἑλληνικοὺς καὶ γαλλικοὺς, τὰς περιστρεὰς κτλ. κτλ Οἱ Σμυρναῖοι εἶναι, ὡς φαίνεται, ἀνθρωποὶ πρακτικοὶ καὶ δὲν ἀρκοῦνται, ὡς ἡ νεολαία τῶν Ἀθηνῶν, εἰς πλατωνικὰς ἐκστάσεις καὶ λαρυγγισμούς.

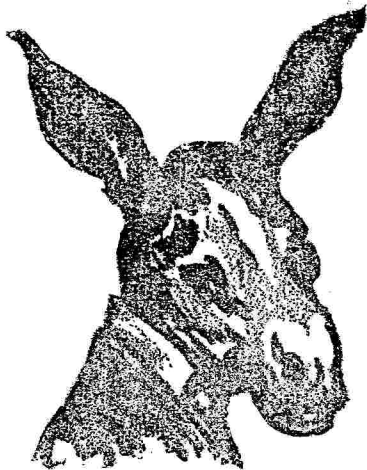


ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ — Καὶ τί νὰ λέγῃ τώρα, τί νὰ κάμνῃ ἐκεῖνος ὁ παλαῶς ποῦ ἔβγηκε μὲ τῆς συνταγματικαῖς του θεωρίαις. . . .

ΚΩΣΤΑΣ. — Ὁ καθηγητής; Ἄμ' αὐτὸς νὰ πνιγῇ ἡ πατριδα μὲ πεντάρα δὲν δίνει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ. — Ὅρασε ποῦ τωῶρες! Μὰ τί πέφτει ἤθελα νὰ ἔξέρωμε.



**ΟΝΟΛΟΓΙΑ**

**Ο ΟΝΟΣ ΚΛΩΠΗΓΗΤΗΣ**

Ὁ διάσημος ἰατρός Ricord κατὰ τὴν πολυετῆ αὐτοῦ κα-  
θηγεσίαν δις μεταβαλὼν γνώμην περὶ ζητήματός τινος (ἐκ  
τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν εἰδικότητα του), ἐδικαίωσε τὴν  
πκλινωδίαν ταύτην λέγων “Un homme sot est celui  
qui ne varie jamais,.” Ὁ ἀξιότιμος Ὁν. Καθ. τυχὼν ἐν  
Παρισίοις ὅτε ἐλέγετο τοῦτο καὶ φοβούμενος μὴ καταταχθῆ  
μεταξὺ τῶν κουτῶν, ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ ὁ Ricord τοῦ συν-  
ταγματικοῦ δικαίου.

Καθὼς ὅμως συμβαίνει ὁ μαθητὴς ὑπερκλόντισε τὸν δι-  
δάσκαλον. Δις μόνον ἐντὸς τριακονταετίας ἠλλαξε γνώμην  
ὁ Ricord, ὁδὲ κ. Ὁν. Καθ. ἀλλάσσει τὰς γνώμας του ὡς τὰ  
ὑποκάμισα. Χθὲς μάλιστα παρατηρήσαντες αὐτὸν μετὰπρο-  
σοχῆς ἐπίσθημεν ὅτι τὴν γνώμην ἀλλάσσει συχνότερον τοῦ  
ὑποκαμίσου.

Κατὰ τοὺς γάλλους “Pierre qui roule n’amasse pas  
de mousse,,” ὑπερ σημαίνει ὅτι ὁ ἄστατος ἄνθρωπος δὲν  
προοδεύει. Τὴν σοφίαν ὅμως τῶν ἐθνῶν ἀπέδειξεν ἐσφαλ-  
μένην ὁ πολύτροπος κ. Ὁν. Καθ. διότι ἀλλάσσω φρόνημα  
κατὰ τὰς περιστάσεις, κατώρθωσε νὰ πλουτήσῃ καὶ ν’ ἀνε-  
γείρῃ γοτθικὸν πύργον, ὃν προτίθεται νὰ περιφράξῃ καὶ διὰ  
τάφρου πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν τῶν ἐκεῖ φυλασσομένων  
χειρογράφων καὶ ἄλλων του θησαυρῶν.

Μήτις ὅμως νομίσῃ ὅτι ἐπὶ βόδων πάντοτε ἀναπαύομε-  
νος ἀπέκτησε πάντα ταῦτα ὁ Πρωτεύς τοῦ δικαίου. Πολ-  
λοῦγε καὶ δεῖ ὅπως ὁ ἀπόστολος ἔλεγε περὶ ἑαυτοῦ “Τρίς  
ἐρβραδίσθην, ἀπαξ ἐλιθάσθην κτλ.,, οὕτω καὶ ὁ ἀξιό-  
τιμος Ὁν. Καθ. δύνανται νὰ εἴπῃ “Πλειστάκις ἐσυρίχθην,  
ἐποδοκροτήθην, ἐξυλοκοπήθην,,

Ὁ Δὸν Κιχώτης ὁ Μαγκήσιος μίαν μόνην εἶχε Δουλινεάν  
καὶ μόνον ὑπὲρ ταύτης ἐξυλοκοπεῖτο ὁ ἀξιότιμος Ὁν.  
Καθ. καθημερινῶς ἀλλάσσει Δουλινεάς καὶ ὑπὲρ πασῶν εἶ-  
ναι ἔτοιμος νὰ φάγῃ ξύλον.

Δὲν ἔπεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι ὁ Ricord τοῦ δικαίου, ὁ  
τόσον πρόθυμος πᾶσαν γνώμην ν’ ἀσπασθῆ, δὲν ἔχει καὶ  
ἀντιπαθείας ἀπ’ ἐναντίας τρέφει ἄσπονδον μῖσος πρὸς τὴν

εὐπρέπειαν, τὴν λογικὴν, τὴν γραμματικὴν καὶ πρὸ πάντων  
τὴν γνώμην ἣν ὑπεστήριξε τὴν προτεραιάν.

Ἐν τῷ πλήθει τῶν ἰδεῶν, ὧν ὑπερμάχησε κατὰ και-  
ροὺς ὁ ἀξιότιμος Ὁν. Καθ. ὑπάρχουσι καίτινες εἰςτοιούτων  
βαθμὸν πρωτότυποι, ὥστε ἀπαγγέλλων αὐτὰς ὁ σοφὸς  
καθηγητὴς ἀναπῆδᾶ ἐπὶ τῆς ἔδρας του καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν  
θαυμάζων ἀνακράζει “Τοῦτο, ὅσον ἡμεῖς ἴσμεν, οὐδεὶς  
πρὸ ἡμῶν διέκρινε!,,

Οἱ μαθηταὶ τοῦ ἀρχαίου σοφοῦ δμιλοῦντες περὶ τοῦ δι-  
δασκάλου των ἔλεγον « Αὐτὸς ἔφα ». Ὁ ἀξιότιμος Ὁ. Κ.  
μὴ ἔχων τοιούτους θαυμαστὰς τῆς σοφίας του, ἀναπλη-  
ροῖ αὐτοῦς ὁ ἴδιος λέγων « Ὡσπερ ἐν λόγοις καὶ ἐν ξυγ-  
γραφαῖς αὐτὸς ἔφη »

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας τοῦ « Ἀσμοδαίου » νὰ πι-  
στεύσωσιν ὅτι τὰς ἀνωτέρω δύο φράσεις δὲν ἐπρομηθεύθημεν  
ἐκ τινος μακαρονοπωλείου, ἀλλ’ αὐτολεξεί ἐκ « ξυγγρα-  
φῆς » τοῦ ἀξιότιμου Ὁν Καθ. ἐν ἧ τόσον ἄφθονοι εἶναι αἱ  
τοιαῦται φράσεις, ὥστε δύνανται ἐξ αὐτῶν νὰ συμποσιά-  
ζωσιν ἐπὶ ἑξ ἡμῶν εἴκοσι τοῦλάχιστον ναπολιτάνοι.

Ὅπως πᾶσαν γνώμην εἶναι ἔτοιμος νὰ υἱοθέτησῃ, οὕτω  
καὶ οὐδὲν ἔργον νομίζει ἀνάξιον αὐτοῦ ὁ Ὁν. Καθ. Τὸ  
ὑπουργεῖον λαβὼν ἀνάγκην δημίου πρὸς σφαγιασμὸν ὀχλη-  
ροῦ τινὸς ἄρβρου τοῦ συντάγματος, ἀδιστάκτως ἀπετάθη  
εἰς τὸν ἀξιότιμον Ὁν Καθ. ἵνα στήσῃ τὴν λαϊμητόμον.  
Εὐτυχῶς ὁ πέλεκυς τῆς μηχανῆς ὁμοίαζε τὴν κεφαλὴν  
τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ, δὲν ἔκοπτε καθόλου.

Ἐν Γαλλίᾳ, εἰς τοὺς στρατώνας τοῦ ἵππικοῦ, ὑπάρχει  
ἡ ἀκόλουθος συνήθεια. Ὁσάκις ἄλογον, ὑπερβᾶν τὴν ἡλι-  
κίαν καθ’ ἣν ἔπρεπε πλέον νὰ γίνῃ λογικὸν, δὲν θέλει νὰ  
βαδίσῃ τὴν εὐθείαν ὁδὸν, ἀλλ’ ἀσχημονεῖ λακτίζων πρὸς  
δεξιὰν καὶ ἀριστεράν καὶ ἀντὶ ἵππου ἐπιμένει νὰ ἦναι αἰω-  
νίως πῶλος, τοῦ τοιούτου σχίζεται τὸ αὐτίον καὶ ἔπειτα  
πωλεῖται τὸ ζῶον εἰς τοὺς καββαγωγεῖς ἢ τοὺς ἀλογοφά-  
γους. Ἡ ἐγγχείρισις αὕτη καλεῖται reforme, δηλ. μετα-  
σχηματισμός. Ἀφοῦ κατώρθωσε τὸν τῆς βουλῆς, καιρὸς  
εἶναι, νομίζομεν, νὰ φροντίσῃ ἡ κυβέρνησις καὶ περὶ ἀντι-  
στρόφου τινὸς μετασχηματισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπαλ-  
λάττουσα πλέον τοὺς δυστυχεῖς φοιτητὰς ἀπὸ τῶν κρότων  
τῆς « κα.λ.λικε.λάδου ἔδρας »

ΘΕΟΤΟΓΜΠΗΣ.

**ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ**

Ἡ θαλαμηγὸς διατελεῖ ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς  
ὑπὸ ἀτυμόν.

Ὁ κ. Μεσσηνέζης ἠκούσθη ἀνακράζων « Ἀλοίμονον εἰς  
τὸ βρωμακίτικον τὸ ὁποῖον μετεμορφώθη εἰς Τσιφούτικον ».

Ὁ κ. Στάικος ἐπιθέτει καταπλάσματα εἰς τὸ μέρος  
ἐκεῖνο τοῦ σώματος, ὅπου ἡ ράχις λαμβάνει ἄλλο ὄνομα.

Ἡ τιμὴ τοῦ πετρελαίου ἀνεβιβάσθη εἰς δρ. 9.75 ἢ ἐκά.